

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Р., 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Р. в публично заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Герасимова

Членове: Пламен Дочев
Явор Влахов

при участието на секретаря Димана С.а
в присъствието на прокурора Б. Ив. В.
като разгледа докладваното от Пламен Дочев Въззивно административно наказателно дело № 20234500600033 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXVIII НПК- чл. 378, ал.5 НПК вр. глава XXI .

РРС е постановил решение с което е признал за невинен А. Б. В. роден на *****г. в гр.Р., български гражданин, със средно образование, неженен, работи , неосъждан, ЕГН ***** за в това, че на 19.02.2020г. в землището на с.С., обл.Р., в качеството си на длъжностно лице – уд.с. към ТП ДЛС „Д.“ – гр.Р., при изпълнение на службата си, причинил на М. М. А. от с.С., обл.Р., лека телесна повреда, изразяваща се в причиняване на болка и страдание, резултат от кръвонасядане, охлузване и повърхностно нараняване на главата, кръвонасядания, отоци и охлузване на лицето, кръвонасядане на дясна ушна мида, кръвонасядане на гръдния кош вляво, поради което и на основание чл.378 ал.4 т.2 от НПК го оправдал по обвинението по чл.131, ал.1, т.2, пр.1 вр. чл.130, ал.2 от НК.

В протеста и допълнителните съображения на последния РРП навежда доводи за неправилност на решението, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуален закони, Нарушението на процесуалния закон се обосновава с превратно тълкуване на доказателствата по делото и оттам достигане на мотиви чужди на правната логика, довели до съждение,че липсва вина поради недоказано обвинение. Навеждат се и доводи за неправилна оценка на събраните доказателства, в резултат на което

е нарушен материалния закон.

РОС след като обсъди доводите в протеста, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните и след като в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира следното:

На 19.02.2020г., А. В. изпълнявал служебните си задължения на територията на държавен ловен-стопански участък „Батаклията“ в емлището на с.С.,обл.Р., заедно с колегата си св. М. С., който заемал длъжността „з.д.л.“ към ТП ДЛС „Д.“ – гр.Р.. Около 14.00 часа на посочената дата, св. М. А. управлявал лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № РР 0955 ВА по черен земен път, идващ от участък „Батаклията“.

По същото време в противоположна на неговата посока се движел А. В., който управлявал служебен товарен автомобил „Тойота Хайлукс“ с рег. № ЕВ 4165 ВК и св. М. С., който бил със служебен товарен автомобил „Грейт Уол“ с рег. № ЕВ 7079 АТ. Автомобилите на двамата били облепени от двете си страни със стикери на „Северноцентрално държавно предприятие Габрово“, като автомобилът на обв. В. бил оборудван и със синьо-червена сигнална лампа, монтирана от вътрешната страна на предния му прозорец с насочени светлини напред. Движейки се в посока към „Батаклията“, обв. В. и св. С. забелязали, че се вдига прах по черния път и предположили, че е от лек автомобил. Посредством радиостанциите в служебните си автомобили, двамата се разбрали да спрат автомобила за проверка, тъй като се усъмнили, че със забелязания автомобил може да се придвижва браконьер. Тъй като обв. В. се движил пръв в тази посока, след като отбил движението си, спрял успоредно на пътя и застанал със стоп-палка в ръка. Св. С. спрял в близост до автомобила на обвиняемия.

В този момент, св. А. приближил и намалил скоростта си на движение, като в един момент рязко подал газ. Преминавайки покрай тях, не спрял на подадения от обв. В. сигнал със служебната му стоп палка. Управляваният от св. А. автомобил преминал в непосредствена близост до обвиняемия, ударил го по ръката със страничното огледало и закачил стоп палката на последния, която паднала на земята и се счупила. В този момент св.С. бил слязъл с един крак от управлявания от него автомобил и само бързата му реакция да се върне обратно в автомобила предотвратила да бъде блъснат от св.А.. При движението с автомобила си, св. А. закачил и автомобила на св. С., в резултат на което причинил задирания, побитости и вдлъбнатини по лявата му страна. След това св. А. излязъл с автомобила си от черния път и се включил по асфалтовия път, водещ към с.С., обл. Р., следван от автомобилите, управлявани от обвиняемия и св. С., които предприели преследване.

Обв. В. се опитал няколко пъти да препречи пътя на св. А., за да го спре, но последният ускорявал движението на автомобила си. Обвиняемият произвел четири изстрела във въздуха със служебното си оръжие пистолет „Макаров“, калибър 9х18 мм, след което се изравнил с автомобила на св. А. и

произвел още един изстрел, насочен в задна лява част на същия, като улучил задното му ляво стъкло, което се счупило. Св. А. спрял движението на автомобила си, като обв. В. спрял автомобила си пред неговия, а св. С. спрял автомобила си зад автомобила на св. А., с цел осуетяване на евентуално напускане на проверката от страна на последния. След като св. А. слезъл от автомобила си, се насочил към обвиняемия и се опитал да го блъсне с ръце. Обв.В., за да се предпази от него, също го блъснал в областта на гърдите и в резултат на това св.А. паднал на земята. Обв.В. подал сигнал за инцидента на ЕЕН 112.

Непосредствено след случилото се, покрай мястото на инцидента с автомобила си преминал св. Й. К. – в.л. в с.С., обл.Р., който бил спрял от св. А. и последния му азказал, че служителите на ТП ДЛС „Д.“ – гр.Р. стреляли по него и го ударили с пистолет по главата. Св. К. видял, че по главата на св. А., в областта на едното око и над него има кръв и го посъветвал той също да подаде сигнал на ЕЕН 112, което било сторено от него. Св. К. провел кратък разговор със св. М. С., когото познавал и го попитал какво е станало, както и верни ли били твърденията на св. А., но последният не му отговорил.

Във връзка с подадените сигнали за инцидента от обв. В. и св.А. на място пристигнали полицейски екип от РУ Две Могили при ОДМВР – Р. и екип на ЦСМП – Р.. Спрямо св. А. било взето съответното административно отношение от страна на полицейските служители, а при извършения му преглед от медицинското лице от ЦСМП – Р. – св. Л. Н., били установени видими две рани на главата – от лявата страна над ухото и челото над веждата, със засъхнала кръв около тях. При последвалата съвместна проверка в автомобила на св. А., извършена от обв.В., колегата му св. С. и полицейски служители от РУ Две могили не били открити забранени вещи и предмети.

Следва да се отбележи ,че На 15.04.2016 г. между обв. А. В. и ТП ДЛС „Д.“ – гр.Р. бил сключен трудов договор, по силата на който той бил назначен на длъжност „у.д.с.“. С оглед заеманата от обв. В. длъжност, част от преките му задължения било опазването и охраняването на дивеча и рибното богатство, поверените му горски територии, в това число да следи за сеч, паша, лов и други ползвания на горите и да залавя съответните нарушители. Съгласно разпоредбата на чл.190, ал.2, т.1-12 от Закона за горите, в правомощията на обв. В. било опазването на поверените му горски територии от незаконни ползвания и увреждания, да следи за спазването на правилата за сеч и другите ползвания от горите, опазването на съоръжения, сгради, гранични и други знаци и обекти, да проверява всички документи за сеч, паша, лов и други ползвания от горите, да следи за спазването на противопожарните правила, а при пожар да предприема действия за неговото ограничаване и потушаване, да сигнализира незабавно органите на Министерството на вътрешните работи при установяване на данни за извършване на престъпления, свързани с дейностите в горите и съдейства за тяхното разкрИ.е, да дава предписания при констатиране на пропуски и нарушения, да издава разпореждания за спиране и прекратяване на дейности

при констатиране на нарушения в горските територии, да задържа вещите, предмет на нарушения, както и вещите, които са послужили за тяхното извършване, да спира превозни средства, които превозват дървесни и недървесни горски продукти, за проверка на техния произход.

По време на изпълнение на служебните си задължения обв. В. следвало да носи служебно облекло и да се легитимира със съответна служебна карта. Съгласно чл.190, ал.5 от Закона за горите, обвиняемият също така имал право да носи и употребява за служебни цели служебно дълго и късо оръжие за охрана и лично късо нарезно оръжие. В тази връзка със заповед № 336/23.06.2017г. на Директора на ТП ДЛС „Д.“ – гр.Р., на обв. В. било зачислено огнестрелно оръжие – пистолет „Макаров“, калибър 9x18 мм, с № КО 23311, заедно със 8 бр. стоп патрони и 8 бр. бойни патрони.

Тази фактическа обстановка, в съществото си не се различава от приетото от първата инстанция.

При разследването била назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, по време на която било възпроизведено на хартиен носител, съдържанието на предоставения от РЦ 112 – Р. оптичен носител CD-R, съдържащ аудиозаписи на подадените от лицата на 19.02.2020 г. сигнали на ЕЕН 112 по повод настъпилия инцидент. При разследването по делото била назначена и изготвена съдебно-балистична експертиза, от заключението на която се изяснява, че предоставеният за изследване 1 бр. пистолет с калибър 9x18 мм, с № КО 23311, използван от обв. В. по време на инцидента е стандартен, заводски, българска изработка на „Арсенал“ – Казанлък, модел „Р-МО1“ с калибър 9x18 мм, който по външни белези изпълва характеристиките за марка „Макаров“, и същия е произвеждал изстрел след последното почистване и смазване. Изяснило се , че пистолетът е технически изправен, годен да се използва по предназначение – да произведе изстрели и съгласно чл.4, ал.2 от ЗОБВВПИ представлява огнестрелно оръжие.

От експертното заключение се установило, че предоставените за изследване 1 бр. пълнител с поставени в него три броя патрони с бял пластмасов връх представляват три броя стоп патрони с калибър 9x18 мм, българско производство и са предназначени за пистолети, ползващи същия калибър. Намерената и иззета при огледа на автомобила на св. А. един брой синя тъкан, представлява куршум (текстилна торбичка) на стоп-патрон, който е идентичен със сравнителния образец, получен при експерименталната стрела с изследвания 1 бр. пистолет с калибър 9x18 мм, с № КО 23311, ползван по време на инцидента от обв. В..

При разследването била назначена и изготвена съдебномедицинска експертиза , от заключението на която се установило, че св.М. А. е получил лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.2 от НК, изразяваща се в причиняване на болка и страдание, резултат от сътресение на мозъка, без наличие на обективна неврологична симптоматика, кръвонасядане, охлузване и повърхностно нараняване на главата, кръвонасядания, отоци и охлузване на

лицето, кръвонасядане на дясна ушна мида, кръвонасядане на гръдния кош в ляво.

От експертното заключение се изяснило, че получените от пострадалия А. увреждания, са резултат на действието на твърди тъпи предмети и по давност могли да бъдат получени при инцидента от процесната дата.

По делото била назначена и изготвена автотехническа-оценителна експертиза, от заключението на която се изяснило, че пазарната стойност на лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № РР 0955 ВА, изчислена по метода на пазарните аналози по обяви за продажба на аналогични МПС като процесното, към момента на извършване на деянието – 19.02.2020г. е 1230 лева, а щетите, нанесени на същия на процесната дата, възлизат на 686,91 лева.

Правилно РРС не е кредитирал показанията на св.М. А., който на досъдебното производство е разпитван три пъти, като всеки път е добавял нови уточнения към предходните си разпити. На първо място версията на св. А., че не му е подаван сигнал със стоп – палка от обв.В., а последният директно е хвърлил метална тръба по предното обзорно стъкло на автомобила, изцяло е опровергано от събраните по делото доказателства; Правилно РРС е обърнал внимание ,че по същия начин следва да не се кредитира твърдението на А., че автомобилът му бил директно ударен от автомобила, управляван от св.С.. Видно от показанията на свид.С., очевидец на проверката, не се е установило твърдяното обстоятелство, а напротив обв.В. е вдигнал обозначена стоп-палка, за да спре автомобила, управляван от св.А., като е бил ударен по ръката с огледалото от авт.на А., а палката впоследствие е била счупена от гумите на автомобила. На автомобила, управляван от св.А. е извършен оглед, 24 часа след инцидента (протокол за оглед на л.5 - л.12 от том 2 на дос.пр-во), като правилно решаващия съд е отбелязал ,че момента за преценката на констатациите по него е пропуснат тъй като същият е бил пред дома на св.А. в с.С. и в негово владение, т.е. същият не е бил иззет още същия ден. Правилно и законосъобразно РРС не е счел,че пукнатина по предното обзорно стъкло е в резултат на удар с „никелирана тръба“; както правилно е обсъдил ,че тръбата би останала на мястото, където е направен опит да бъде извършена проверка на св.А., като е отчел динамиката на ситуацията би се констатирала липсата или наличието, подобно на стоп палката за която също не е извършен оглед. Правилен е и извода на РРС за това и двамата полицейски служители, които са се отзовали на сигнала на ЕЕН 112, в разпитите си не споделили за пукнатина по предното стъкло на автомобила на св.А., тъй като детайлно са описали състоянието и на трите автомобила. РОС счита,че РРС законосъобразно е кредитирал обясненията на обв.В., че е направил опит да го спре А. за проверка, като му е дал знак за спиране със стоп – палка и съответно не дава правилно не е верифицирал показанията на св.А., че В. е хвърлил метална тръба по автомобила му. Правилно РРС не е удостоверил истинността на показанията на св.А., че е хвърлена тръба по авт. упр. от него,тъй като при

обаждането си на ЕЕН, той твърди и друга версия: като е цитирал и думите „Аз изобщо не съм бягал, аз си карах по пътя и те почнаха да стрелят по мене, аз спрях...“, вж. аудио експертиза на л.44 от делото. РОС намира, че е безспорен факта, че задното ляво стъкло на л.а. „Рено“ е счупено в резултат на изстрела, произведен от обв.В. и в този смисъл огледът на този автомобил го е потвърдил, но това е вярно и защото никой от участниците в инцидента не отрекъл този факт. Правилно РРС не е поставил под съмнение констатираните задирания, побитости и вдълбнати по лявата част на авт.управляван от свид.С., тъй като доказателства по това обстоятелство се съдържат и в показанията на полицейските служители Т. С. и И. А., които не са заинтересовани от изхода на делото свидетели. В подкрепа на изводите на първата инстанция РОС следва да заключи, че двамата служители на ДЛС „Д.“ са били облечени в униформено облекло, което се установило от показанията на полицейските служители, а също и че служебните им автомобили са били обозначени с лепенки с надписи „МЗХГ“ и „Северноцентрално държавно предприятие“, които са били ясно различими и видими и което се потвърждава и от огледа и фотоалбума на т.а.с ДК№ ЕВ 41 65 НК. Напротив в разпита от 17.11.2022г. св.А. отрича не само обозначението на автомобилите, но дори и това, че не са имали никакви сигнални светлини/„буркани“/ върху кабините на сл.авт., което категорично се е опровергало от показанията на св.Т. С., който твърди за монтиран лайтбар на автомобила, управляван от обв.В.. РОС счита, че правилно РРС след анализа на всички тези доказателства е стигнал до извода, че св.А. умишлено не се е подчинил на опита на двамата служители на ДЛС да му извършат проверка по Закона за горите, като не е кредитирал представената от него версия, че е нападнат от две непознати лица с цел неправомерно посегателство срещу личността и/или собствеността му. Вярно е, че А. спира управлението от него автомобил едва след като обв.В. стреля в задното му ляво стъкло. Правилно РРС е възприел доказателствата и законосъобразно е стигнал до извода, че след излизането си от автомобила А. се опитал да се саморазправи с обв.В., като се опитал да го блъсне, в резултат на което в израз на защитна реакция последният го блъска по гърдите и свид.А. пада на земята. РРС е направил преценка на въпроса дали телесните увреждания са нанесени на св.А. по начина, описан от него – побой от страна на обв.В.. Счел е, че преки доказателства за това няма, а косвените не могат да изградят такава верига, която да изключва всякаква възможност за нанесени вреди. Правилно РРС е кредитирал показанията на св.С., който е единствен очевидец на инцидента се и, че обв.В. не му е нанасял побой, а единствено го е изблъскал в областта на гърдите, в резултат на което А. е паднал първо върху автомобила, а после и на земята, тъй като показанията на свидетеля С. са логични и последователни като РРС е отчел факта, че последния е колега на В.. За преценка на достоверността на показанията им РРС правилно ги е обвързал със заключението на съдебния лекар, че описаният от св.С. механизъм на телесните увреждания на А. е напълно възможен, т.е. не е изключен.

Правилно са взети под внимание и показанията на св.Л. Н., която на л.93 от том 2 от ДП изрично заявила, че при пристигането си на мястото на инцидента св.А. и се е оплакал единствено от две рани от лявата страна на ухото и челото над веждата. В този разговор той изрично и е заявил, че оплакванията му са само там и след обработка на тези рани пак е споделил, че няма никъде други болки. Правилно са кредитирани и показания на св.Никофорова, която свидетелства ,че непосредствено след инцидента прегледаният не е имал никакви други наранявания освен посочените две, което не се е опровергало вкл. от издаденото по отношение на А. СМУ № 9024/2020г., тъй като той е отишъл на преглед в СМО при МБАЛ „Канев“ АД едва два дни след инцидента, а именно на 21.02.2022 г. Правилно РРС е отбелязъл, че другите свидетели по делото не са били очевидци на случая и единствено са възприели двамата горски служители и св.А. след инцидента и съответно версиите, които всеки от тях е поддържал непосредствено след инцидента, а впоследствие на досъдебното производство, а също и в съдебно заседание пред първа инстанция.

Вън от горното както вече бе посочено между първата и настоящата инстанция различие относно фактическите положения не е налице. Същите, според въззивния състав на РОС, обаче сочат и на друга правна оценка, предвид наличието на хипотезата по чл. 12а от НК. В случая обстоятелствата по делото изключват обществената опасност и противоправността на действията на В., поради което и той не следва да понесе наказателна отговорност за причинената на пострадалия лека телесна повреда. Необходимо условие за приложение на чл. 12а НК е твърдата увереност на дееца, че действията му са насочени към задържане на престъпник. Тази увереност не може да бъде каквато и да било абстрактна или произволна представа на дееца, а следва обективно да произтича от конкретни и специфични особености, даващи достатъчно основание да се смята, че се касае за лице, посегателството срещу което е позволено от закона.

В правомощията и задълженията на В./длъжностно лице/ назначен на длъжност „у.д.с.“, са опазването на поверените му горски територии от незаконни ползвания и увреждания, да следи за спазването на правилата за сеч и другите ползвания от горите, опазването на съоръжения, сгради, гранични и други знаци и обекти, да проверява всички документи за сеч, паша, лов и други ползвания от горите, да следи за спазването на противопожарните правила, а при пожар да предприема действия за неговото ограничаване и потушаване, да сигнализира незабавно органите на Министерството на вътрешните работи при установяване на данни за извършване на престъпления, свързани с дейностите в горите и съдейства за тяхното разкриване, да дава предписания при констатиране на пропуски и

нарушения, да издава разпореждания за спиране и прекратяване на дейности при констатиране на нарушения в горските територии, да задържа вещите, предмет на нарушения, както и вещите, които са послужили за тяхното извършване, да спира превозни средства, които превозват дървесни и недървесни горски продукти, за проверка на техния произход.

Следва да се вземе предвид, че по време на изпълнение на служебните си задължения обв. В. следвало да носи служебно облекло и да се легитимира със съответна служебна карта. Съгласно чл.190, ал.5 от Закона за горите, обвиняемият също така имал право да носи и употребява за служебни цели служебно дълго и късо оръжие за охрана и лично късо нарезно оръжие. В тази връзка със заповед № 336/23.06.2017г. на Директора на ТП ДЛС „Д.“ – гр.Р., на обв. В. било зачислено огнестрелно оръжие – пистолет „Макаров“, калибър 9x18 мм, с № КО 23311.

РОС счита, че на установените по горе факти и обстоятелства следва извод за наличие на увереност у В., че действията му по отношение на А. са насочени към преустановяване на противоправното му поведение, изразило се в неспиране на подаден стоп – сигнал и противоправно нападение спрямо него явяващ се служител ТП ДЛС „Д.“ – гр.Р.. Описаното поведение на свид А., според РОС, е дало достатъчно основание на В. да счита, че посегателството срещу него е позволено от закона. Броя, вида и местоположенията на травматични увреждания по А. сочат на извод за съответствието на същите с обстоятелствата, при които са причинени, а именно-по време на възпрепятстването да извършат проверка на л.а., и чрез отблъскване на противоправното нападение спрямо В.. Същите са му сторени от В., тъй като не е имал др.начин за реакция, като при осъществяването ѝ не е превишил необходимите и законосъобразни за това мерки.

Предвид на изложените съображения, РОС счита, че поведението на В. не е било в разрез със служебните му задължения, както и че не е нарушил изискванията на чл. чл.190, ал.2, т.1-12 от Закона за горите.

По изложените съображения и като не намери основание за изменение или отмяна на обжалваното решение, настоящият въззивен състав намери, че следва да го потвърди.

Воден от горното и на осн.чл. 338 вр. с чл. 334, т.6 НПК, РОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 667/17.11.2022 г., постановена по АНД
№ 1518/2022 г. по описа на Р.нският районен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____